

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Proiect de LEGE privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar – fiscal

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

Promovarea acestui act normativ este determinată în principal de necesitatea:

- susținerii mediului de afaceri prin extinderea regimului fiscal favorabil aplicabil în cazul programului stock option plan și pentru titlurile de participare care nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, acordate angajaților, administratorilor și/sau directorilor persoanelor juridice, inclusiv celor afiliate, în vederea sprijinirii măsurii de fidelizare și motivare a acestor persoane,
- susținerii procesului investițional prin extinderea aplicării facilității de scutire de impozit a profitului reinvestit și asupra dreptului de utilizare a programelor informatice, concomitent cu aplicarea nelimitată în timp a acestei facilități fiscale,
- susținerii implementării și dezvoltării sistemului de învățământ profesional și tehnic, printr-un regim fiscal de deducere integrală a unor cheltuieli, atât la calculul impozitului pe profit cât și al venitului net anual supus impozitului pe venit, efectuate de operatorii economici pentru elevi, precum și prin neimpozitarea beneficiilor primite de elevi,
- clarificării obligațiilor declarative ale plătitorilor de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului,
- eliminării inechităților generate în practică de obligativitatea regimului de impozitare pe venitul microîntreprinderilor pentru persoanele juridice române care își completează capitalul social pe parcursul funcționării și care neavând la înființare capital social de minim 25.000 euro, echivalent în lei, nu pot opta pentru plata impozitului pe profit, similar celor care au avut acest capital la înființare. Regimul va fi menținut opțional, concomitent cu reducerea valorii capitalului social, pentru care persoanele juridice pot aplica opțiunea, la echivalentul în lei a 10.000 euro,
- reglementării prevederilor referitoare la termenul de plată și de declarare a contribuțiilor sociale obligatorii aferente drepturilor reprezentând diferențe de venituri din salarii stabilite potrivit legii pentru perioade anterioare,
- compatibilizării legislației naționale cu prevederile Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, în vederea evitării declanșării procedurii de infringement

pentru transpunerea incorectă a prevederilor referitoare la ajustarea TVA pentru bunurile de capital, ca urmare a deschiderii dosarului EU Pilot 8399/16/TAXU,

- sprijinirii urgente a micilor agricultori care întâmpină dificultăți în aplicarea regimului normal de TVA, prin implementarea unui regim special pentru agricultori, având în vedere posibilitatea de reglementare a unui astfel de regim prevăzută de Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA,
- eliminării restricționării accesului operatorilor economici la un cod valid de TVA pentru operațiuni intracomunitare prin înscrierea în registrul operatorilor intracomunitari, având în vedere că în prezent există alte pârgșii, mai eficiente, pentru prevenirea evaziunii fiscale, inclusiv în ceea ce privește operațiunile intracomunitare,
- asigurării unui tratament fiscal echitabil în cazul contribuabililor care își redobândesc codul de înregistrare în scopuri de TVA, prin repunerea în drepturi a acestora și a beneficiarilor care au efectuat achiziții de bunuri/servicii de la aceștia, în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA,
- diminuării sarcinilor administrative ale operatorilor economici,
- reintroducerii facilităților privind impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și impozitul pe mijloacele de transport, facilități de care au beneficiat până la 31 decembrie 2015 soții/soțiile persoanelor cu handicap grav sau accentuat și soții/soțiile persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate,
- adoptării unor măsuri legislative care să permită ridicarea popririi, pe cale electronică, în contextul măsurilor de debirocratizare și simplificare administrativă, în special cele referitoare la extinderea modalității de comunicare pe cale electronică (eliminarea hârtiei), pentru aceasta fiind necesar să se stabilească un organ fiscal special care să efectueze asemenea acte de executare, la nivel național. Neadoptarea măsurii afectează contribuabilii cărora li s-au indisponibilizat sume de bani care depășesc nivelul creanței pentru care s-a înființat poprirea, întrucât comunicarea pe suport hârtie a actelor de executare de către organul fiscal competent nu favorizează o reacție rapidă în ceea ce privește deblocarea acestor sume,
- modernizării sistemului de administrare a impozitelor și taxelor, în special cele privind îndeplinirea, de către contribuabili, a obligațiilor de declarare și plată, prin utilizarea mijloacelor electronice de comunicare la distanță,
- transunerii Directivei 2015/2376/UE de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, adoptată în data de 8 decembrie 2015 și, potrivit căreia statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2016 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma acesteia, având totodată obligația de a comunica Comisiei textul acestor măsuri. Totodată, statele membre urmează să aplice măsurile respective de la 1 ianuarie 2017,
- creșterea transparenței utilizării fondurilor publice prin extinderea ariei entităților publice care utilizează Sistemul național de verificare, monitorizare, raportare și control al situațiilor financiare, angajamentelor legale și bugetelor entităților publice (Forexebug)

**1. Descrierea
situației actuale**

În domeniul Codului fiscal

Titlul I - " Dispoziții generale"

1. Noțiunea de stock option plan se referă la programele inițiate numai în cadrul persoanelor juridice ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționate în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare.

2. În prezent persoanele care au codul de TVA anulat nu pot deduce TVA pentru cumpărări, trebuie să colecteze TVA pentru livrările/prestările efectuate, iar beneficiarii acestora, de asemenea, nu își pot deduce taxa pe valoarea adăugată pentru achizițiile efectuate de la acestea. Cheltuielile înregistrate de acești contribuabili nu sunt luate în calcul la stabilirea impozitului pe profit. Nu sunt prevăzute măsuri de repunere în drepturi a acestor persoane în cazul reînregistrării în scopuri de TVA, precum și în cazul reactivării potrivit Codului de procedură fiscal, pentru determinarea impozitului pe profit.

Titlul II - "Impozitul pe profit"

1. Prevederile actuale referitoare la anul fiscal modificat cuprind reglementări privind trecerea de la anul calendaristic la anul fiscal modificat, nefiind reglementate și situațiile în care contribuabilii solicită, fie revenirea la anul calendaristic, fie modificarea perioadei anului fiscal modificat.

În acest context se impune introducerea unor reguli care să reglementeze și aceste situații legate de anul fiscal.

2. Potrivit regimului fiscal actual, până la data de 31 decembrie 2016, inclusiv, contribuabilii beneficiază de facilitatea fiscală de scutire de impozit a profitului reinvestit. Facilitatea fiscală prevede scutirea de impozit a profitului investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, precum și în programe informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe. În aplicarea facilității pentru programele informatice măsura a vizat programele informatice înregistrate ca active necorporale, respectiv situația transferului codului sursă și al patentelor. În practică s-a constatat că, industria de inovare exploatează, în mod specific, dreptul de utilizare al programului informatic fără achiziția dreptului de proprietate asupra softului respectiv, achiziția de patente, de drepturi de proprietate intelectuală

asupra designului și a altor inovații legate de acel program informatic. Pentru a înlesni un proces mai rapid de implementare a tehnologiilor informatice se impune extinderea aplicării facilității și asupra dreptului de utilizare a programelor informatice.

3. În aplicarea reglementărilor în vigoare privind alocarea cheltuielilor aferente veniturilor neimpozabile, s-au evidențiat situații în care este dificil de conexat cheltuiala aferentă sau sunt venituri pentru care cheltuiala aferentă s-a înregistrat în perioade fiscale anterioare. În același timp, cerința ca, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal să se ia în calcul cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unei metode raționale de alocare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil, este dificil de realizat, întrucât nu este definită sfera cheltuielilor de conducere și administrare. În acest context se impune reanalizarea acestei prevederi cu aspectele menționate.

4. În prezent, cheltuielile cu pregătirea profesională sunt deductibile la calculul rezultatului fiscal numai pentru salariați, acestea fiind considerate cheltuieli asimilate salariilor, iar pentru elevi sunt deductibile bursele acordate în cadrul unor limite fiscale. Pentru stimularea implicării persoanelor juridice în procesul de formare profesională și tehnică a elevilor, se propune introducerea unor prevederi referitoare la deducerea cheltuielilor efectuate de către persoanele juridice respective.

Titlul III – ”Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”

1. Reglementările actuale privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor prevăd posibilitatea persoanei juridice române nou-înființate care, la data înregistrării în registrul comerțului, are subscris un capital social reprezentând cel puțin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro, să opteze pentru aplicarea prevederilor titlului II „Impozitul pe profit”.

Titlul IV – „Impozitul pe venit”

1. În prezent, bursele, premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport, echipamente de lucru/protecție și altele asemenea primite de elevi pe parcursul învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale în domeniul educației naționale, nu sunt cuprinse în categoria veniturilor neimpozabile.

Reglementările fiscale actuale prevăd neimpozitarea veniturilor reprezentând burse primite de persoanele care urmează orice formă de

școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat.

2. Cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit prevederilor legale în domeniul educației naționale, nu sunt considerate deductibile pentru determinarea venitului net anual.

3. Prevederile actuale privind obligațiile declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă, generează confuzii în ceea ce privește termenele de depunere atât a declarațiilor lunare/trimestriale, cât și a celor anuale. De asemenea, plătitorii de venituri cu reținere la sursă realizate din: valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală, din pensii, din arendare, precum și venituri din asocierea unei persoane fizice cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit sau de tip microîntreprindere, depun în cursul anului declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate - formular 112, iar în anul următor și declarația informativă - formular 205 ce conține informații care au fost deja declarate în formular 112..

Titlul V - "Contribuții sociale obligatorii"

1. Remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri nu este cuprinsă în categoria veniturilor exceptate de plata contribuțiilor sociale obligatorii, în concordanță cu dispozițiile Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, republicată.

2. Prevederile actuale nu cuprind reglementări referitoare la termenul de plată și de declarare a contribuțiilor sociale obligatorii aferente drepturilor reprezentând diferențe de venituri din salarii stabilite prin lege, pentru perioade anterioare, cum ar fi Legea nr. 85/2016 privind plata diferențelor salariale convenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada octombrie 2008 - 13 mai 2011.

Titlul VII – "Taxa pe valoarea adăugată"

1. În prezent, ajustarea taxei pentru bunurile de capital se realizează pentru 1/5, respectiv 1/20 din taxa dedusă inițial numai în cazul persoanelor care utilizează pro rata pentru determinarea taxei de dedus. În alte situații, dacă se impune ajustarea taxei, se efectuează ajustarea pentru întreaga sumă a TVA aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare.

2. Deși Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA prevede posibilitatea statelor membre de a implementa un regim special pentru agricultori, România nu a făcut uz de această posibilitate. Prin urmare, în prezent Codul fiscal nu reglementează un

astfel de regim.

3. În prezent, printre situațiile în care se anulează înregistrarea în scopuri de TVA a unei persoane impozabile, se regăsesc menționate distinct la lit .a) și b) ale alin. (11) de la art. 316 două situații, respectiv cea în care persoana este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, și cea în care persoana a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii.

4. Persoanele impozabile care efectuează operațiuni intracomunitare trebuie să se înregistreze în Registrul operatorilor intracomunitari. Acest registru a fost implementat în anul 2010 în vederea stabilirii unor standarde minime comune pentru înregistrarea și scoaterea din evidență a persoanelor impozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, pentru prevenirea evaziunii fiscale în domeniul TVA.

5. În prezent, pentru îndeplinirea obligației României de a calcula Baza TVA pentru resursele proprii ale bugetului UE, la art. 324 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, sunt prevăzute obligații de raportare pentru mai multe categorii de persoane impozabile (declarațiile informative cod 392A, 392B și 393).

Titlul IX - „Impozite și Taxe Locale”

În Codul Fiscal actual se prevăd scutiri pentru clădirea folosită ca domiciliu, terenul aferent clădirii de domiciliu și un mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, precum și a reprezentanților legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat și ai minorilor încadrați în gradul I de invaliditate. Aceste scutiri nu se aplică și cotei-părți aferente soților/soțiilor din dreptul de proprietate asupra bunurilor deținute în comun.

În domeniul Codului de procedură fiscală

1. În prezent, art. 54 din Codul de procedură fiscală stabilește că, în ceea ce privește regimul emiterii actelor de executare sunt aplicabile prevederile art. 46 alin. (6), prevederi care acoperă însă numai actele emise în format hârtie și care se tipăresc prin intermediul unui centru de imprimare masivă, nu și cele emise în format electronic.

2. În prezent, prevederile Codului de procedură fiscală cu privire la condițiile reactivării contribuabililor nu fac o distincție în ceea ce privește motivele care au dus la declararea inactivității. Astfel, spre exemplu, sunt situații în care, urmare declarării ca inactiv a unui contribuabil din motivul nedeunerii declarațiilor fiscale, pentru

reactivarea acestuia, organul fiscal competent trebuie să verifice îndeplinirea, pe lângă condiția de depunere a declarațiilor fiscale, și a condiției cu privire la funcționarea la domiciliul fiscal declarat, condiție care nu se justifică pentru situațiile respective.

Astfel, pentru situațiile în care inactivitatea a fost declarată pe motivul nedepunerii declarațiilor fiscale/inactivității temporare înscrisă la Registrul Comerțului/expirării duratei de funcționare a societății/expirării duratei de deținere a spațiului cu destinația de sediu social, condiția de reactivare cu privire la funcționarea la domiciliul fiscal declarat este redundantă și totodată încarcă nejustificat costurile de administrare legate de verificarea îndeplinirii acestei condiții.

Prin urmare, nu se justifică îndeplinirea condiției de reactivare cu privire la funcționarea la domiciliul fiscal declarat decât în cazul în care contribuabilul a fost inactivat pentru acest motiv și nu pentru alte motive așa cum acestea sunt anterior menționate.

3. În prezent, depunerea prin mijloace electronice a declarațiilor fiscale reprezintă o posibilitate pusă de administrația fiscală la dispoziția contribuabililor pentru a facilita și reduce costurile necesare îndeplinirii acestei obligații. Digitizarea datelor reprezintă un efort consistent ce implică resurse importante din partea administrației fiscale, astfel că depunerea electronică a declarațiilor reprezintă soluția optimă pentru optimizarea acestei activități.

4. Articolul 163 din Codul de procedură fiscală conține dispoziții privind efectuarea plăților, către organele fiscale, de către contribuabili. Aceste dispoziții se referă la modalitățile de plată a obligațiilor fiscale, la momentul la care se consideră a fi făcută plata, precum și la documentele acceptate ca dovadă a plății.

5. Potrivit prevederilor art. 165 din Codul de procedură fiscală, obligațiile fiscale se sting în ordinea vechimii, întâi obligațiile fiscale principale și apoi cele accesorii. Totodată, textul de lege reglementează faptul că, în scopul stingerii, pentru diferențele de obligații fiscale stabilite de organul fiscal, vechimea acestora se stabilește în funcție de termenul de plată prevăzut de lege (art. 156 din Codul de procedură fiscală).

Pe de altă parte, art. 167 reglementează faptul că, în scopul compensării, creanțele fiscale sunt exigibile la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal.

Prin urmare, se constată o necorelare a prevederilor art. 165 cu cele ale art. 167.

6. În prezent art. 169 din Codul de procedură fiscală nu distinge cu privire la perioadele fiscale supuse inspecției fiscale în cazul în care, urmare unei cereri a unui contribuabil privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, aceasta se soluționează cu efectuarea în prealabil a

inspecției fiscale

7. Potrivit art. 213 alin. (13) din Codul de procedură fiscală, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă, fără a se menționa termenul în care se poate formula acțiunea și nici dacă trebuie parcursă procedura prealabilă.

8. Codul de procedură fiscală prevede că executarea silită și implicit emiterea actelor de executare se efectuează de către organul de executare silită competent (în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau cel special pentru contribuabilii mijlocii și mari). În acest context, organele de executare fiscală, la momentul la care declanșează procedura de executare silită, pot deține informații cu privire la conturile bancare al căror titular este debitorul împotriva căruia s-a declanșat acțiunea de executare silită, însă nu dețin informații cu privire la quantumul sumelor existente în respectivele conturi bancare. Astfel, în vederea realizării creanțelor fiscale, organele fiscale înființează, în limita creanței ce trebuie recuperată conform titlului executoriu deținut, popriri bancare asupra tuturor conturilor deținute de debitor, urmând a ridica poprirea la momentul realizării creanței. De menționat că, actualmente, atât comunicarea adresei de înființare a popririi cât și informarea organului fiscal de către bancă cu privire la indisponibilizarea sumelor, se realizează în format hârtie, prin intermediul poștei, fapt ce conduce la o comunicare greoaie între instituțiile implicate (organ fiscal, bancă), cu riscul indisponibilizării și încasării unor sume peste nivelul creanței de recuperat.

9. Art. 235 din Codul de procedură fiscală reglementează un caz de suspendare a executării silite, respectiv atunci când debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție.

Pe de altă parte, Codul de procedură fiscală nu instituie excepții în ceea ce privește emiterea deciziilor de accesorii pe perioada suspendării executării silite în cazul depunerii scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție. O astfel de prevedere îngreunează activitatea contribuabilului care este nevoit să obțină constant noi scrisori de garanție bancară/polițe de asigurare de garanție la nivelul sumelor accesorii care sunt, de cele mai multe ori, în quantum nesemnificativ.

10. Art. 247 din Codul de procedură fiscală prevede faptul că vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.

11. Art. 257 din Codul de procedură fiscală stabilește ordinea de

stingere a sumelor realizate din executare silită, inclusiv a celor realizate prin poprire. Astfel, cu aceste sume se sting creanțele fiscale în ordinea vechimii titlurilor, existând posibilitatea ca sumele încasate din poprirea înființată în baza unui titlu executoriu să stingă creanțe individualizate în alt titlu dar care este mai vechi.

12. Art. 272 din Codul de procedură fiscală reglementează competența de soluționare a contestațiilor îndreptate împotriva actelor administrativ fiscale, precum și un prag de 5 milioane lei care delimitează această competență între nivelul central al ANAF și nivelul regional.

13. În prezent, în cuprinsul Codului de procedură fiscală este transpusă și directiva europeană care vizează cooperarea administrativă în domeniul fiscal, respectiv Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE așa cum a fost modificată prin Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 359 din 16 decembrie 2014.

La nivelul Uniunii Europene a fost adoptată Directiva 2015/2376/UE prin care s-a întărit cadrul legislativ pentru schimbul automat de informații și, totodată, s-a pus capăt în mod categoric secretului bancar în scopuri fiscale la nivelul întregii Uniuni Europene. Directiva revizuită le impune statelor membre să schimbe între ele, în mod automat, o gamă largă de informații financiare, în concordanță cu noul standard global al OECD/G20 pentru schimbul automat de informații între jurisdicții și în anumite termene.

În domeniul flexibilizării mijloacelor de plata și al îmbunătățirii transparenței bugetare

1. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 *privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului*, a fost creat cadrul legal care să permită băncilor cu care Ministerul Finanțelor are semnate convenții privind deschiderea contului tranzitoriu, să încaseze orice taxă, impozit sau alte sume datorate instituțiilor publice, de la persoane fizice care sunt clienți ai băncii.

2. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 *privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative* a creat cadrul legal pentru a funcționa Sistemul național de verificare, monitorizare, raportare și control al situațiilor financiare, angajamentelor legale și bugetelor entităților publice (Forexebug) și a stabilit obligația utilizării acestuia de către entitățile publice care au

	<p>fost definite ca instituții publice și alte entități clasificate în administrația publică potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.223/96.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>În domeniul Codului fiscal</p> <p>Titlul I - " Dispoziții generale"</p> <p>1. Se modifică noțiunea de stock option plan în sensul că aceasta nu mai vizează doar persoanele juridice ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționate în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, ci vizează orice persoană juridică care acordă angajaților, administratorilor și/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, dreptul de a achiziționa la un preț preferențial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de titluri de participare, emise de entitatea respectivă.</p> <p>2. Se modifică prevederile referitoare la măsurile aplicabile contribuabililor care își recapătă codul de TVA după ce acesta a fost anulat organele fiscale, în sensul că:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aceștia vor factura cu TVA către clienți toate vânzările pe care le-au realizat în perioada în care nu au avut cod de TVA, putând astfel să-și recupereze de la aceștia taxa pe care au colectat-o, - pentru cumpărările aferente vânzărilor efectuate în perioada în care contribuabilii au codul anulat vor putea deduce TVA după reînregistrare, - beneficiarii acestora vor putea deduce taxa aferentă cumpărărilor efectuate în perioada în care furnizorul a avut codul anulat, - cheltuielile înregistrate de contribuabilii inactivi și de beneficiarii acestora, vor fi luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal privind impozitul pe profit, la reactivarea potrivit Codului de procedură fiscală, fie în perioada fiscală din anul în curs, fie prin rectificarea declarației de impozit pe profit a anului fiscal precedent. <p>Titlul II – „Impozitul pe profit”</p> <p>1. Se propune introducerea unor reglementări cu privire la stabilirea anului fiscal modificat. Astfel, se propun următoarele reguli:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dacă anul fiscal modificat redevine an fiscal calendaristic, ultimul an fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și 31 decembrie a anului calendaristic respectiv; b) dacă se modifică perioada anului fiscal modificat, primul an nou fiscal modificat include și perioada cuprinsă între ziua ulterioară ultimei zile a anului fiscal modificat și ziua anterioară primei zile a noului an fiscal modificat. <p>De asemenea, aceste reglementări cuprind și precizări legate de</p>

termenele privind comunicarea către organele fiscale competente a modificării perioadei anului fiscal.

2. Aplicarea nelimitată în timp a facilității fiscale de scutire de impozit a profitului reinvestit prin eliminarea termenului până la care este aplicabilă facilitatea fiscală, respectiv termenul de 31 decembrie 2016, inclusiv, are ca obiectiv stimularea competitivității și inovării, atragerea investițiilor, creșterea locurilor de munca, generarea și menținerea ritmului de creștere economică pe termen lung, dezvoltarea unei economii competitive, capabilă de performanțe tehnologice, în concordanță cu condițiile concurențiale la nivel european și global.

De asemenea, se propune extinderea aplicării facilității și asupra dreptului de utilizare a programelor informatice.

3. Se propune clarificarea principiului de alocare a cheltuielilor nedeductibile aferente veniturilor neimpozabile, în sensul stabilirii unor venituri care nu au cheltuieli alocabile precum și definirea sferei cheltuielilor de conducere și administrare.

4. Introducerea unor prevederi referitoare la deducerea cheltuielilor efectuate cu pregătirea teoretică și/sau practică a elevilor în cadrul învățământului profesional și tehnic, potrivit legii.

Titlul III – „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”

Se propune modificarea prevederilor actuale în sensul diminuării limitei capitalului social al microîntreprinderilor de la 25.000 euro la 45.000 lei, pentru care se poate aplica opțiunea pentru plata impozitului pe profit. În acest context, se reglementează și situația persoanelor juridice care au nivelul capitalului social de 25.000 euro, și care au optat pentru plata impozitului pe profit, în sensul că, după intrarea în vigoare a acestor prevederi, își mențin statutul de plătitor de impozit pe profit chiar dacă nivelul capitalului se reduce până la noua limită de 45.000 lei.

De asemenea, se propune introducerea unor prevederi potrivit cărora opțiunea pentru plata impozitului pe profit să poată fi aplicată și de către microîntreprinderile existente care au sau își majorează capitalul social până la noua limită de 45.000 lei, similar persoanelor juridice române nou înființate.

Titlul IV – „Impozitul pe venit”

1. Se includ în categoria de veniturilor neimpozabile bursele, premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport, echipamente de lucru/protecție și altele asemenea primite de elevi pe parcursul învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale în domeniul educației naționale.

2. Sunt considerate cheltuieli deductibile la stabilirea venitului net

anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, cheltuielile efectuate pentru organizarea și desfășurarea învățământului profesional și tehnic, potrivit reglementărilor legale în domeniul educației naționale.

3. Revizuirea prevederilor privind obligațiile declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă, în sensul clarificării termenelor de depunere a declarațiilor și eliminarea obligației de a depune declarația anuală referitoare la calculul și reținerea impozitului pe fiecare beneficiar de venit de către plătitorii de venituri cu reținere la sursă, pentru veniturile din: valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală, din pensii, din arendare, precum și venituri din asocierea unei persoane fizice cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit sau de tip microîntreprindere .

Titlul V - "Contribuții sociale obligatorii"

1. Includerea remunerației brute primite pentru activitatea prestată de zilieri în categoria veniturilor exceptate de plata contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute la art. 142 din Codul fiscal, în concordanță cu dispozițiile Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, republicată.

2. Reglementarea termenului de plată și de declarare a contribuțiilor sociale obligatorii aferente drepturilor reprezentând diferențe de venituri din salarii stabilite prin lege, pentru perioade anterioare, cum ar fi Legea nr. 85/2016 privind plata diferențelor salariale cuvenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada octombrie 2008 - 13 mai 2011, fără de care, plătitorii diferențelor salariale care sunt unități de învățământ de stat finanțate de la bugetul de stat, ar plăti obligații fiscale accesorii.

Termenul de plată și de declarare a contribuțiilor sociale obligatorii aferente acestor drepturi se reglementează în mod similar cu cel prevăzut pentru sumele stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii de la art. 146 alin. (9), 147 alin. (3), 168 alin. (7), 169 alin. (3), 190 alin. (8), 191 alin. (2), 199 alin. (7), 200 alin. (2), 207 alin. (6), 208 alin. (2), 214 alin. (4) și 215 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru drepturile reprezentând diferențe de venituri din salarii stabilite prin lege, pentru perioade anterioare, se prevede următoarea regulă:

- sumele respective se defalcă pe lunile cărora le sunt aferente potrivit legii;
- pentru determinarea contribuțiilor se utilizează cotele de contribuții sociale care erau în vigoare în acea perioadă;

- contribuțiile sociale datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății, se plătesc și se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Titlul VII – ”Taxa pe valoarea adăugată”

1. Ajustarea taxei pentru bunurile de capital se va efectua anual, în cadrul perioadei de ajustare, pentru 1/5 sau 1/20 din taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției bunurilor respective, ca urmare a deschiderii unui dosar EU PILOT de către Comisia Europeană pe acest aspect prin care România a fost sesizată că nu aplică corect prevederile art. 187 alin. (2) din Directiva 2006/112/CE. În răspunsul transmis Comisiei, România s-a angajat să modifice corespunzător prevederile art. 305 din Codul fiscal, până la data de 31 decembrie 2016, în vederea evitării aplicării procedurii de infringement.

Bunurile de capital reprezintă în principal imobilele și toate activele corporale fixe amortizabile. Prin lege se stabilește că în cazul acestor bunuri de capital există o perioadă de ajustare de 5 ani pentru activele corporale fixe și de 20 de ani pentru imobile. În cadrul perioadei de ajustare:

- dacă contribuabilul utilizează bunurile de capital numai pentru operațiuni cu drept de deducere (vânzări cu TVA sau scutite cu drept de deducere), își păstrează dreptul de deducere exercitat la momentul achiziției bunului de capital.
- dacă contribuabilul va utiliza bunurile pentru operațiuni fără drept de deducere (ex. vânzarea sau închirierea de imobile în regim de scutire fără drept de deducere), trebuie să opereze o ajustare în favoarea statului a taxei deduse în funcție de perioada rămasă din perioada de ajustare (5 ani/20 de ani) în care bunul nu mai este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere.

În prezent ajustarea se face o singură dată pentru toată perioada rămasă din perioada de ajustare, în timp ce directiva menționată permite statelor membre ca această ajustare să fie efectuată anual numai pentru o cincime sau o douăzecime din TVA aplicată bunurilor de capital pe întreaga perioadă rămasă din perioada de ajustare.

Având în vedere că există și bunuri de capital a căror perioadă de ajustare, de 5 sau de 20 de ani, a început înainte de 1 ianuarie 2017, este necesară și introducerea unor prevederi referitoare la aplicarea noilor reguli de ajustare și în situația acestor bunuri.

2. Începând cu 1 ianuarie 2017 se introduce regimul special pentru agricultori, persoane fizice, întreprinderi individuale sau întreprinderi familiale care efectuează activități/servicii agricole și care, în prezent, întâmpină dificultăți în aplicarea regimului normal de TVA. Directiva

2006/112/CE permite statelor membre aplicarea unui regim forfetar pentru micii agricultori. Deși conform prevederilor art. 298 din directivă, statele membre pot stabili cota forfetară zero, potrivit Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene C-524/10, o astfel de cotă nu poate fi utilizată dacă taxa aferentă intrărilor nu este neglijabilă. Pe baza statisticilor macroeconomice pe trei ani anteriori, realizate asupra producătorilor agricoli care vor putea aplica regimul special, și ținând cont de modificările cotei de TVA, a rezultat un procent de compensare în cotă forfetară de 8%. Având în vedere necesitatea încadrării în ținta de deficit bugetară pentru anul 2017, se propune acordarea graduală a compensației în cotă forfetară, pe baza unui procent de compensare de 1% în anul 2017, 4% în 2018 și 8% în anul 2019. Agricultorii nu deduc TVA pentru achiziții, dar nici nu colectează TVA pentru vânzări, indiferent de plafonul realizat. În schimb, primesc o compensație în cotă forfetară pentru acoperirea taxei aferente achizițiilor, astfel încât prețul produselor agricole/ tariful serviciilor agricole să fie degrevate de taxă. Regimul special este opțional, aceștia pot opta pentru a aplica regimul normal de TVA. Agricultorii care aplică regimul special vor fi înscrși într-un registru special, iar beneficiarii acestora vor avea obligația de a menționa achizițiile efectuate de la agricultori într-o evidență distinctă. Cei care în prezent sunt înregistrați în scopuri de TVA pot renunța în favoarea aplicării regimului special pentru agricultori.

Regimul special pentru agricultori îi degrează pe aceștia de cele mai multe sarcini administrative, cum ar fi: ținerea de evidențe, depunerea decontului de TVA, cu excepția emiterii de facturi și a sarcinilor care derivă din efectuarea de operațiuni intracomunitare, pentru care Directiva TVA impune luarea tuturor măsurilor pentru asigurarea funcționării corecte a regimului tranzitoriu la nivelul Uniunii Europene.

3. Întrucât, începând cu data de 1 ianuarie 2016, conform prevederilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului este una dintre situațiile în care contribuabilul este declarat inactiv, se impune eliminarea acestei situații din cadrul art. 316 alin. (11) din Codul fiscal, aceasta fiind inclusă în prevederea referitoare la anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei care este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală. Totodată, se impune corelarea celorlalte prevederi din Codul fiscal care includ trimiteri la această prevedere cu modificarea sus menționată.

4. În vederea reducerii sarcinilor administrative ale operatorilor economici, se abrogă prevederile referitoare la Registrul operatorilor intracomunitari, având în vedere că în prezent există alte pârghii, mai

eficiente, pentru prevenirea evaziunii fiscale, inclusiv în ceea ce privește operațiunile intracomunitare.

5. Se suspendă, până la data de 31 decembrie 2019, obligația depunerii declarațiilor informative (cod 392A, 392B și 393) prevăzute art. 324 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, în scopul reducerii sarcinilor administrative care revin persoanelor impozabile, având în vedere că există surse alternative credibile agreeate de Comisia Europeană pentru a calcula Baza TVA pentru resursele proprii ale bugetului UE.

Titlul IX - „Impozite și Taxe Locale”

Se propune scutirea integrală pentru clădirea de domiciliu, terenul aferent clădirii de domiciliu și pentru un mijloc de transport, la alegerea contribuabilului, pentru bunurile deținute în comun cu soțul/soția de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanților legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat și ai minorilor cu încadrați în gradul I de invaliditate.

Dacă o clădire, un teren sau un mijloc de transport este deținut în comun de soți împreună cu o terță persoană, scutirea nu se va acorda și cotei-părți aferente terțului.

În domeniul Codului de procedură fiscală

1. În scopul simplificării procedurii de reactivare, se propune modificarea art. 92 din Codul de procedură fiscală asigurându-se astfel și o mai bună corelare între, pe de o parte, motivele de declarare a inactivității și, de cealaltă parte, condițiile necesare reactivării.

2. Se propune, la art. 103, reglementarea competenței președintelui A.N.A.F. de a stabili, prin ordin, tipurile de declarații fiscale care urmează a fi transmise obligatoriu prin mijloace electronice. Acest demers ar statua totodată, tendința existentă în acest moment în rândul contribuabililor de a depune electronic declarațiile, ponderea acestora fiind extrem de ridicată, respectiv 85%.

3. Se propune modificarea art. 163 din Codul de procedură fiscală în sensul extinderii documentelor acceptate ca dovadă a plății în relația cu instituțiile publice, pentru toate modalitățile de plată existente la nivel național (internet banking, mobile banking, terminale de plată și ATM-uri aparținând instituțiilor de credit).

O astfel de modificare are ca scop încurajarea utilizării mijloacelor de plată moderne de către cetățeni prin reglementarea acceptării ca dovadă a plății, de către toate instituțiile publice, a documentelor care atestă realizarea tranzacțiilor atât la ghișeu, cât și în

online. Astfel vor fi recunoscute ca dovadă a plății, documentele printate în electronic, declarația pe propria răspundere cuprinzând detaliile plății, inclusiv transmiterea datelor în format electronic către instituțiile prestatoare care au aplicații de furnizare a serviciilor online. Verificarea încasării sumelor se realizează de către instituțiile publice.

4. Se propune la art. 165 din Codul de procedură fiscală ca, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii, stingerea să se realizeze în ordinea vechimii stabilită în funcție de data comunicării acestora contribuabilului/plătitorului pentru a se asigura o abordare unitară între data stingerii prin plată și data stingerii prin compensare.

5. În scopul reducerii duratei inspecției fiscale efectuată pentru soluționarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, se propune, la art. 169 din Codul de procedură fiscală, instituirea regulii potrivit căreia, ori de câte ori o cerere a unui contribuabil privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată se soluționează cu efectuarea în prealabil a inspecției fiscale, inspecția fiscală va viza exclusiv perioadele fiscale în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul negativ al taxei pe valoarea adăugată. Astfel, inspecția fiscală va viza numai perioadele în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul negativ al taxei dar pentru care nu s-a ridicat rezerva verificării ulterioare în sensul că nu pot forma obiect al inspecției perioadele fiscale pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale și nici perioadele care au fost supuse inspecției fiscale anterior.

În plus, se propune extinderea acestei perioade dacă organul de inspecție fiscală constată indicii privind nerespectarea legislației fiscale ori stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale. În acest caz, extinderea perioadei se face cu respectarea dispozițiilor referitoare la rezerva verificării ulterioare.

6. Pentru a simplifica procedura de soluționare a contestațiilor sub aspectul măsurilor asigurătorii dispuse de organul fiscal, având în vedere faptul că acest gen de măsuri au, în cele mai multe cazuri, un impact financiar semnificativ și imediat asupra contribuabilului, la art. 213 alin. (13) din Codul de procedură fiscală, s-a prevăzut ca împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile.

7. La art. 220 din Codul de procedură fiscală se propune reglementarea posibilității președintelui ANAF ca prin ordin să stabilească alte organe fiscale competente pentru emiterea unor acte de executare silită. Astfel, prin această măsură se urmărește, în contextul

comunicării electronice dintre ANAF, ca organ fiscal central, pe de o parte, și bănci, în calitatea lor de terți popriți, pe de altă parte, implementarea unui mecanism mai rapid de comunicare în cazul înființării/ridicării popririlor, scopul fiind de a evita apariția eventualelor cazuri în care contribuabililor li s-au indisponibilizat și executat sume de bani care depășesc nivelul creanței pentru care s-a înființat poprirea. Astfel, ori de câte ori o bancă va informa organul fiscal că a indisponibilizat sumele de bani pentru care s-a înființat poprirea, trebuie să existe un mecanism rapid în care organul fiscal să ridice celelalte popriri, iar acest lucru nu se poate realiza de către organul fiscal competent cu executarea ci este necesar să se stabilească un alt organ care să efectueze asemenea acte de executare la nivel național. Prin această măsură se urmărește înlăturarea deficiențelor legate de întârzierea ridicării măsurii popririi sumelor existente în conturile bancare ale debitorilor fiscali, întârzieri care pot avea ca și consecință afectarea, în cele mai multe cazuri, a activității acestora.

8. În scopul simplificării procedurilor administrative, în special cu efecte asupra contribuabililor, se propune clarificarea efectelor pe care le produce suspendarea executării silită în cazul depunerii unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție în ceea ce privește accesoriile care curg pe perioada suspendării, sens în care s-a propus reglementarea expresă în cadrul art. 235 din Codul de procedură fiscală a faptului că, pe perioada suspendării executării silită prin depunerea scrisorii de garanție nu se emit și nu se comunică decizii de accesorii.

9. În vederea accelerării valorificării bunurilor sechestrate în procedura de executare silită și având în vedere faptul că pentru eficientizarea rezultatului acestei activități de valorificare nu are relevanță dacă persoana care dorește a achiziționa un bun prin această procedură înregistrează obligații fiscale restante, se propune eliminarea interdicției de a vinde bunuri sechestrate către persoane care înregistrează obligații fiscale restante. Pentru corelare cu această măsură se propune și abrogarea literei l) a alin. (4) al art. 250 care impune această condiție în anunțul privind vânzarea bunurilor sechestrate la licitație.

10. În corelare cu măsura de la pct. 7, respectiv asigurarea cadrului legal în vederea implementării popririi electronice, se propune crearea unei reguli speciale de stingere a sumelor realizate în cadrul procedurii de executare silită prin poprire. Astfel, pentru aceste sume, stingerea va viza creanțele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură (poprirea).

Măsura are în vedere faptul că, întrucât la baza unei adrese de înființare a popririi pot sta mai multe titluri executorii, este necesar a

se reglementa o ordine de stingere a sumelor realizate prin poprire, regulă menită a asigura o aplicare unitară de către organele fiscale în evidența fiscală a debitorului.

Astfel, regula stabilește clar că se va avea în vedere, că în cadrul unei adrese de înființare a popririi, să se stingă acele creanțe cuprinse în titlurile executorii care stau la baza acestei măsuri și că, în cazul prelucrării în sistem informatic a sumelor realizate, nu se vor stinge sumele înscrise în alte titluri executorii.

De asemenea, în corelare cu implementarea popririi electronice, se propun următoarele măsuri:

- modificarea art. 54 astfel încât dispozițiile referitoare la actele emise în formă electronică, reglementate la art. 46, să se aplice și actelor de executare, în general, și a popririi electronice, în particular, în sensul că acestea se semnează cu semnătura electronică

- modificarea art. 229 astfel încât în cazul popririi electronice să nu se aplice dispozițiile acestui articol întrucât va lipsi de eficiență măsura dat fiind volumul mare de date implicat;

- modificarea art. 236 astfel încât la momentul la care devine executorie o măsură asiguratorie (poprire), organul fiscal să comunice terțului poprit o adresă privind poprirea executorie, care implică resurse informatice inferioare raportat la procedura actuală care presupune transmiterea titlului executoriu, asigurându-se astfel și o corelare cu procedura popririi executorii.

11. Se propune modificarea art. 272 din Codul de procedură fiscală având în vedere, în principal, următoarele considerente:

- creșterea calității și menținerii într-un procent cât mai mare a soluțiilor adoptate prin deciziile de soluționare a contestațiilor de către instanțele judecătorești, dar și pentru armonizarea cu prevederile Legii 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În acest sens, se propune modificarea plafonului de competență între structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. în sensul scăderii acestuia la 1.000.000 lei.

- stabilirea competenței de soluționare a contestațiilor având ca obiect obligații fiscale accesorii aferente debitelor stabilite prin decizii de impunere în funcție de competența de soluționare a contestațiilor având ca obiect debitul principal, în sensul că în situația în care competența de soluționare aparține la două structuri diferite, structura competentă cu soluționarea debitului principal va soluționa și contestația având ca obiect accesoriile aferente, pornind de la principiul de drept conform căruia accesoriul urmează principalul;

12. În decembrie 2015 a fost aprobată Directiva 2015/2376 a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal.

Scopul acestei directive a fost de a garanta că Directiva 2011/16/UE prevede o cooperare administrativă cuprinzătoare și eficace între administrațiile fiscale, reglementând schimbul automat obligatoriu de informații privind deciziile transfrontaliere în avans și acordurile de preț în avans, acestea din urmă fiind un tip specific de decizii transfrontaliere în avans utilizate în domeniul prețurilor de transfer. Schemele create în funcție de sistemul de impozitare care conduc la un nivel scăzut de impozitare a venitului în statul membru care emite decizia, pot cauza reducerea considerabilă a veniturilor impozitate în alte state membre implicate, erodând astfel bazele impozabile ale acestora.

Directiva obligă statele membre să schimbe în mod automat informații de bază privind deciziile transfrontaliere în avans și acordurile de preț în avans cu toate celelalte state membre. Acest lucru se bazează pe principiul conform căruia alte state membre sunt mai în măsură să evalueze impactul potențial și relevanța unor astfel de decizii decât statul membru care emite decizia. În cazurile corespunzătoare, statele membre care primesc informațiile pot solicita informații suplimentare mai detaliate.

Totodată, directiva a fost special concepută pentru a permite ca schimbul de informații privind deciziile să se bazeze pe toate normele existente din Directiva 2011/16/UE referitoare la modalitățile practice pentru schimbul de informații, inclusiv utilizarea de formulare-tip.

În mod concret, prin această directivă s-au reglementat în principal următoarele:

- domeniul de aplicare și condițiile pentru schimbul automat obligatoriu de informații referitoare la tipurile de decizii fiscale și de acorduri privind prețurile de transfer, astfel cum sunt ele definite;
- obligația autorităților competente ale unui stat membru de a comunica atât autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre, cât și Comisiei Europene, prin schimb automat, informații despre decizii fiscale și acordurile de preț în avans pe care le emit sau le modifică după data de 1 ianuarie 2017;
- faptul că obligația de comunicare a deciziilor fiscale către toate statele membre se aplică și pentru deciziile fiscale emise într-o perioadă de 5 ani înainte de data de 1 ianuarie 2017 și care sunt încă valabile la această dată;
- crearea de către Comisia Europeană a unui registru central securizat accesibil tuturor statelor membre și Comisiei Europene în care statele membre ar urma să încarce și să stocheze informațiile, în loc să le

transmită prin e-mail. Acest registru central va facilita schimbul de informații și va sprijini statele membre pentru a studia și a reacționa la deciziile schimbate între ele, sporind eficiența utilizării resurselor și evitând necesitatea ca fiecare stat membru să efectueze modificări similare ale sistemului său de stocare a informațiilor.

- data de 1 ianuarie 2017 ca dată de la care statele membre urmează să aplice aceste prevederi.

În domeniul flexibilizării mijloacelor de plata și al îmbunătățirii transparenței bugetare

1. Prin completarea art. 5¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 *privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului* se creează cadrul legal care să permită băncilor cu care Ministerul Finanțelor are semnate convenții privind deschiderea contului tranzitoriu, să încaseze orice taxă, impozit sau alte sume datorate instituțiilor publice și de la persoane fizice care nu sunt clienți ai băncii, utilizând astfel infrastructura bancară care poate oferi servicii în acest sens, cu plata unui comision și evitând astfel aglomerările la sediile unităților trezoreriei statului sau a instituțiilor publice beneficiare.

De asemenea, se creează cadrul care să permită instituțiilor de credit să accepte plăți în numerar către bugetele componente ale bugetului general consolidat, la terminale de plată proprii, cu perceperea de comisioane, și cu transferarea sumelor astfel colectate în contul tranzitoriu.

2. Prin modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative se asigură extinderea ariei entităților publice înscrise în Sistemul național de verificare, monitorizare, raportare și control al situațiilor financiare, angajamentelor legale și bugetelor (Forexebug) și pentru entități private și instituții non-guvernamentale, altele decât cele clasificate în administrația publică potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.223/96, dar care primesc sume de la bugetele componente ale bugetului general consolidat sau alte sume primite de la instituții publice. Aceste categorii de entități vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Prin extinderea ariei entităților prezente pe portalul FOREXEBUG, Ministerul Finanțelor Publice își propune creșterea transparenței în utilizarea fondurilor publice și, implicit, a controlului și eficientizării cheltuielilor publice. De asemenea, au fost modificate o serie de termene, astfel încât să poată fi verificate în paralel toate

	funcționalitățile sistemului de raportare Forexebug.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Măsurile propuse au rolul de a asigura sustenabilitatea creșterii economice prin stimularea investițiilor. Ca urmare a efectelor de runda a doua, îndeosebi a efectelor scutirii profitului reinvestit asupra investițiilor străine, se estimează un impact pozitiv asupra creșterii economice de circa 0,3 puncte procentuale.
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Sunt eliminate prevederi care ar putea fi interpretate în sensul că distorsionează concurența, prin stabilirea unor sarcini fiscale diferite.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Referitor la măsura extinderii facilității de scutire a profitului reinvestit impactul economic așteptat îl reprezintă creșterea atractivității mediului investițional, creșterea competitivității și a productivității muncii. De asemenea, se așteaptă ca introducerea acestei facilități fiscale să determine crearea de noi locuri de munca, să producă efecte directe de creștere a interesului investițional, orientarea agenților economici spre domenii de înaltă tehnologie în scopul obținerii de valoare adăugată mare, cu impact asupra producției și exporturilor. Această facilitate are și rolul de a: - încuraja activitatea de investiții într-un moment în care sectorul privat autohton trebuie să își consolideze poziția financiară cu scopul compensării cererii mai reduse de pe piețele europene și internaționale; - crește volumul de investiții străine directe. Este, de asemenea, de așteptat ca majorarea investițiilor să stimuleze creșterea producției interne de bunuri de capital (utilaje și echipamente, computere, programe informatice).
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	Măsurile propuse prin acest proiect sunt de natură a contribui la reducerea sarcinilor administrative.
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	
3. Impactul social	Restabilirea unor drepturi acordate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.
	Nu este cazul.

4. Impactul asupra mediului						
5. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mil. lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2017	2018	2019	2020	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:		-459,2	-752,9	-972,8	-1007,1	
a) buget de stat, din acestea:		-427,8	-720,8	-939,9	-973,5	
(i) impozit pe profit - aplicarea nelimitată în timp a facilității fiscale de scutire a profitului reinvestit		-386, 2*	-538, 1	-563,4	-587,1	
(ii) impozit pe venit		-1,6	-1,6	-1,6	-1,7	
(v) TVA		-40,0	-181,1	-374,9	-384,7	
b) bugete locale:		-31,4	-32,1	-32,9	-33,6	
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						

(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații	* efectul vizează trei trimestre de încasare Impactul bugetar rezultat din proiectul de act normativ va fi acoperit prin menținerea unor măsuri existente pentru perioada următoare.					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	Corelarea legislației secundare cu noile prevederi ale Codului fiscal.					
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;						
b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții						
1¹) Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice:						
a) impact legislativ – prevederi de modificare și completare a cadrului normativ în domeniul achizițiilor publice, prevederi derogatorii						
b) norme cu impact la nivel operațional/tehnic-sisteme electronice utilizate în desfășurarea procedurilor						

de achiziție publică, unități centralizate de achiziții publice, structură organizatorică internă a autorităților contractante	
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de act normativ transpune Directiva 2015/2376 a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal.
3) Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Modificările legislative au în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile care sunt recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la protecția datelor cu caracter personal.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În elaborarea proiectului de act normativ au fost organizate dezbateri și întâlniri cu sindicate, patronate și alte organizații/asociații reprezentative ale mediului de afaceri.
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul de act normativ se transmite spre consultare și structurilor asociative ale autorităților publice locale, conform dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.

4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr.1172/2016.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul.
e) Curtea de conturi	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a <i>Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</i>	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se dezbate în cadrul Comisiei de Dialog Social la care participă reprezentanți ai organismelor interesate.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualele impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a <i>Măsurile de implementare</i>	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2) Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar – fiscal, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

